

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119458526
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:6119458526.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: K. S., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XC, L., o zaplatenie 527,85 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 5.12.2019 požiadal súd, aby žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 527,85 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 527,85 Eur od 18.12.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXX/XXXX, ktorú uzavreli dňa 23.5.1997 žalovaný so Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej aj „SLSP“), poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP), ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z., zákona č. 129/2010 Z.z. a zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, pretože v stanovených termínoch neplnil splátky. Pôvodný veriteľ SLSP, a.s. podaním zo dňa 11.5.2018 odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy najneskôr do 7 dní od doručenia podania. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy o úvere voči žalovanému postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 781,21 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 527,85 Eur, úroku z omeškania vo výške 39,89 Eur, riadneho úroku vo výške 125,04 Eur a z poplatkov vo výške 88,43 Eur. Žalobca žiadal priznať len istinu v sume 527,85 Eur. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Od postúpenia pohľadávky do spisania žaloby žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu sumu.

2. Na výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 12.8.2021 uviedol, že kontokorentný úver je možnosť prečerpať finančné prostriedky na vlastnom účte. Poskytujú ho banky pre svojich klientov ako doplnok k ich bežnému účtu. Akonáhle na účte dôjde k vyčerpaniu vlastných prostriedkov, sprístupní sa klientovi možnosť peniaze vyberať aj naďalej. Všetky pohyby, ktoré po vyčerpaní vlastných prostriedkov na účte uskutoční, sa stávajú predmetom kontokorentného úveru. Kontokorentný úver sa môže opakovať, čiže keď predchádzajúcu „pôžičku“ splatí t. j. navýši stav svojho bežného účtu o čiastku,

ktorá bola požičaná a o sumu úrokov a môže často z princípu revolvingu (revolving je možnosť čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti znovu žiadať banku o povolenie čerpania prostriedkov) znovu využiť čerpanie prostriedkov do mínusu. V predmetnom prípade teda nebola dohodnutá pravidelná mesačná splátka a nie je teda možné určiť s ktorou sa dostal žalovaný do omeškania. Podľa žalobcu teda postupca v danom prípade nebol povinný dodržať ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže nebolo dojednané plnenie dlhu v splátkach. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe odstúpenia zo dňa 11.5.2018, podľa všeobecných obchodných podmienok postupcu. Ďalej žalobca uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 12.9.2018. Debetné operácie predstavovali debetný zostatok ku dňu 10.4.2006 v sume 486,42 Eur, výbery kartou, platby kartou, odchádzajúce platby z účtu spolu v sume 144.402,58 Eur, poplatky vo výške 1245,66 Eur, debetné úroky vo výške 871,05 Eur, zmluvné úroky z omeškania vo výške 28,48 Eur. Kreditné operácie na účte predstavujú úhrady vo výške 146.253,10 eur, storno vo výške 11,07 Eur, kreditný úrok vo výške 1,82 Eur, odmena za platbu kartou vo výške 6,39 Eur. Súčet debetných operácií na účte žalovaného vrátane debetného zostatku predstavuje sumu 147.034,19 Eur, súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu 146.272,38 Eur. Z úhrad žalovaného bola započítaná na debetný zostatok suma 486,42 Eur, na istinu suma vo výške 143.874,73 Eur, na poplatky suma vo výške 1.157,23 Eur, na riadny úrok suma vo výške 746,01 Eur a na úrok z omeškania suma vo výške 7,99 Eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného ku dňu vypovedania Zmluvy / vyhlásenia mimoriadnej splatnosti - t. j. ku dňu 12.05.2018 predstavuje sumu vo výške 761,81 Eur (v platobnej histórii evidované ako „Presun pohľadávky do úveru“) a v zmysle započítania vykonaných úhrad pozostáva z istiny vo výške 527,85 Eur, z poplatkov vo výške 88,43 Eur, riadneho úroku vo výške 125,04 Eur, úroku z omeškania zmluvného v sume 20,49 Eur. Žalovaná suma predstavuje neuhradenú istinu úveru.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, napriek tomu, že mu bola žaloba doručená s výzvou na vyjadrenie sa k nej.

4. Vec bola prejednaná podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu. Neprítomnosť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žaloby, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, zmluvy o sporozírovom účte zo dňa 23.5.1997, zmluvy o postúpení práva povinností zo zmluvy o bežnom účte zo dňa 18.11.2013, zmluvy o osobnom účte zo dňa 14.11.2014, odstúpenia od zmluvy zo dňa 11.5.2018, všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. účinných od 1.8.2002, sadzobníka poplatkov a náhrad SLSP, a.s., výziev SLSP, a.s. zo dňa 19.6.2017, 12.9.2018, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1.2019, pokusu o zmier zo dňa 19.11.2019 s poštovým podacím hárkom, správ o pobyte žalovaného, podania žalobcu zo dňa 13.8.2021 a jeho príloh vrátane fotokópie neprevzatej zásielky od žalovaného, poštového podacieho hárku, zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 12.5.2003, histórie transakcií na účte, podania žalobcu zo dňa 14.9.2021.

6. Žalovaný uzavrel dňa 23.5.1997 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o sporozírovom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu v mene SKK.

7. Dňa 12.5.2003 uzavrela SLSP, a.s. ako veriteľ so žalovaným a N. ako dlžníkmi zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru k sporozírovému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX s výškou úverového rámca 15.000 Sk pri úrokovej sadzbe 10,85% ročne, so splatnosťou úrokov ku koncu mesiaca, s dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 26,40% ročne a úrokom z prečerpania vo výške 26,40% ročne. Veriteľ sa zaviazal poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu aj v prípade, ak nebude existovať dlžníkova pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Podľa čl. II bod 4 zmluvy je dlžník povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v tejto zmluve, ďalšie platby spojené s úverom

a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podľa čl. II bod 9 zmluvy spoludlžníci sú povinní veriteľovi splniť záväzok vyplývajúci z tejto zmluvy spoločne a nerozdielne. Veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Podľa čl. III bodov 1, 2 zmluvy o úvere zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Úver je splatný v deň splatnosti uvedený v základných podmienkach. V prípade predĺženia zmluvy sa splatnosť úveru predlžuje o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy o jeden rok. Podľa čl. III bodov 5, 6 zmluvy o bežnom účte všetky právne vzťahy výslovne neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok vydaných bankou s účinnosťou od 1.8.2002 (VOP), ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

8. Práva a povinnosti majiteľa účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX boli postúpené z N. na žalovaného na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo zmluvy o bežnom účte uzavretej medzi nimi a SLSP, a.s. dňa 18.11.2013.

9. SLSP, a.s. v liste zo dňa 11.5.2018 adresovanom žalovanému oznámila žalovanému, že odstupuje od zmluvy, na základe ktorej vedie účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia. Banka vyzvala žalovaného, aby pohľadávku z účtu v sume 761,81 Eur zahŕňajúcu aj nesplatenú pohľadávku z kontokorentného úveru poskytnutého k účtu zaplatil banke do 7 dní od doručenia tohto oznámenia na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

10. Dňa 17.12.2018 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1058/2018/CE, predmetom ktorej boli pohľadávky vrátane ich príslušenstva uvedené v prílohe č. 1 tejto zmluvy. V Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok je ako predmet postúpenia uvedená aj pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 781,21 Eur (z toho istina v sume 527,85 Eur), ktorá vznikla z nepovoleného debetu na účte fyzickej osoby, č. účtu XXXXXXXXXXX, ktorá pohľadávka bola zosplatená dňa 12.5.2018. O postúpení pohľadávky vyhotovil pôvodný veriteľ oznámenie zo dňa 3.1.2019 adresované žalovanému.

11. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že uzavrel zmluvu o kontokorentnom úvere. Uplatnený nárok nespochybnil, pričom právne posúdenie nároku ponechal na úvahe súdu. V prípade, že súd žalobe vyhovie, žiadal o možnosť splácať dlh v splátkach po 50 Eur mesačne poukazujúc na jeho pomery.

12. Podľa ustanovenia § 708 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

13. Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

14. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

15. Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. Typová zmluva nesmie obsahovať

- a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä
 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,
 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;
- b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka Od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

17. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

20. Podľa § 879f ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

21. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 525 ods. 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 23.5.1997 bola medzi SLSP, a.s. ako bankou a žalovaným ako majiteľom účtu uzavretá zmluva o bežnom účte podľa ustanovenia § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej zmluvy sa menovaná banka zaviazala zriadiť pre žalovaného bežný účet v mene SKK. Medzi SLSP, a.s. ako veriteľom a žalovaným a N. S. bola dňa 12.5.2003 uzavretá aj zmluva o kontokorentnom úvere v zmysle § 497, § 710 Obchodného zákonníka, z ktorej SLSP, a.s. ako veriteľovi vyplynul záväzok umožniť čerpanie peňažných prostriedkov majiteľom účtu do výšky úverového limitu 15.000 Sk, a solidárny záväzok majiteľov účtu ako dlžníkov splácať úver spolu s úrokmi, poplatkami a nákladmi spojenými s úverom za dohodnutých podmienok. Uvedené zmluvy sú zároveň typovými/spotrebiteľskými zmluvami podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi - spotrebiteľmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetných zmlúv a všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., ktoré boli vopred pripravené SLSP, a.s., nepochybne vyplýva, že žalovaný ako spotrebiteľ obsah zmlúv podstatným spôsobom neovplyvnil. Žalobca svoj záväzok zo zmluvy o úvere splnil a žalovanému a druhému spoludlžníkovi poskytol k bežnému účtu úverový rámec vo výške 15.000 Sk a žalobca voči žalovanému uplatňuje peňažný nárok z toho plynúci vzniknutý operáciami na účte, keď súčet debetných transakcií prevýšil kreditné transakcie. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že žalovanej a druhému dlžníkovi vznikol solidárny dlh, pričom práva a povinnosti N. zo zmluvy o bežnom účte boli postúpené na žalovaného, ktorý sa stal jediným majiteľom účtu.

26. Žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, pretože zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018, z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok ako aj z oznámenia banky zo dňa 3.1.2019 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanému a z podacieho hárku bolo preukázané, že žalobca pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanému nadobudol od pôvodného veriteľa SLSP, a.s. v zmysle § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018. Pred postúpením pohľadávky vyzvala banka v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách žalovaného na splnenie omeškaných splátok úveru zo zmluvy písomnou výzvou zo dňa 12.9.2018, ktorá ako vyplýva z predloženej fotokópie neprevzatej zásielky bola zaslaná žalovanému poštou dňa 14.9.2018, a vrátila sa neprevzatá banke dňa 6.10.2018, a podľa bodu 10.3 všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. sa považuje za doručenie tretí deň po odoslaní adresátovi. Keďže žalovaný bol povinný uhradiť banke predmetný splatný peňažný dlh do 7 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy zo dňa 11.5.2018 bolo preukázané, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, t.j. dňa 17.12.2018 bol žalovaný v nepretržitom omeškaní s úhradou pohľadávky voči banke presahujúcim 90 dní. Preto bola SLSP, a.s. oprávnená postúpiť pohľadávku žalobcovi, ktorý nie je bankou.

27. K ukončeniu zmluvného vzťahu zo zmluvy o kontokorentnom úvere a zosplatneniu úveru došlo na základe odstúpenia od zmluvy zo dňa 11.5.2018 vyhotoveného SLSP, a.s. a adresovaného žalovanému, ktorý spôsob ukončenia zmluvy o kontokorentnom úvere bol zakotvený pre prípad porušenia zmluvných povinností v bode 7.6.1 písm. a) až p) VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy o kontokorentnom úvere. Podľa bodu 7.6.1 písm. a), d) VOP, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo ak klient prekročil výšku dohodnutého úverového rámca, banka je oprávnená vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť. Odstúpením od Zmluvy o úvere nezaniká záväzok dlžníka splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva. Povinnosťou žalovaného podľa zmluvy o kontokorentnom úvere bolo uhrádzať úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov pri sadzbe 10,85% ročne, vždy ku koncu mesiaca. Z výzvy banky zo dňa 19.6.2017 vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou tejto pohľadávky banke, ktorá ho vyzvala na úhradu peňažného dlhu do 15 dní od doručenia výzvy. Nielen z označenia listiny SLSP, a.s. zo dňa 11.5.2018 ale aj z obsahu tejto listiny je zrejmé, že týmto jednostranným právnym úkonom banka prejavila vôľu odstúpiť od zmluvy o bežnom účte ako aj od zmluvy o kontokorentnom úvere poskytnutého k tomuto bežnému účtu, ktoré zmluvy sú vzájomne závislé zmluvy. Aj žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 12.8.2021 jednoznačne uviedol, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe odstúpenia zo dňa 11.5.2018.

28. Ako už bolo uvedené predmetná zmluva o kontokorentnom úvere je zmluvou typovou, teda spotrebiteľskou. Ide o typický občianskoprávny vzťah medzi bankou ako podnikateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Na základe zmeny Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.4.2004 bola posilnená ochrana práv spotrebiteľa. Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z ustanovenia § 54 Občianskeho

zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa § 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka bolo povinnosťou dodávateľa spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona (pred 1.4.2004) dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, inak strácajú platnosť. Hoci je úver podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka absolútnym obchodom, uvedené nemení nič na tom, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu s nutnosťou preferovať osobitnú právnu úpravu v Občianskom zákonníku. Na daný prípad teda súd neaplikoval úpravu odstúpenia od zmluvy v Obchodnom zákonníku (§ 349 a nasl.), ale použil pre spotrebiteľa výhodnejšiu právnu úpravu v § 48 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona (Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka) bola zmluva uzavretá, bola viac krát judikovaná slovenskými súdmi, a viedla k tomu, že túto zásadu v záujme jednoznačného výkladu ustanovení na ochranu práv spotrebiteľa zákonodarca výslovne zakotvil zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2015 do ustanovenia § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka. Keďže zákon č. 102/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenie k predmetnému ustanoveniu, je potrebné ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka použiť aj na daný zmluvný vzťah založený pred účinnosťou tohto ustanovenia. K rovnakému záveru o potrebe aplikovať ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka aj na zmluvné vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia dospel v obdobnej veci Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4MCdo/17/2014 zo dňa 26.11.2015.

29. Podľa ustanovenia § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka je dôsledkom odstúpenia od zmluvy zrušenie zmluvy a to s účinkami od začiatku (ex tunc). Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa žalovaný vzdať nemohol. Po odstúpení od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti zo zmluvy a vznikajú práva a povinnosti z bezdôvodného obohatenia a účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Aj keď ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy než od jej začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu táto možnosť je výrazne obmedzená, a to ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k § 48 ods. 2 špeciálne a je ho nutné aplikovať pre spotrebiteľské zmluvy. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek zmluvné dojednanie, ktoré posúva moment zrušenia zmluvy na iný termín než od začiatku, vzhľadom na následky tohto jednostranného právneho úkonu, bez akýchkoľvek pochybností zmluvné postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dodávateľom naoktrojované ustanovenie bodu 7.6.1 VOP, podľa ktorého odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok dlžníka splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva, zaväzuje spotrebiteľa nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov zaplatiť dodávateľovi aj poplatky, zmluvné úroky, prípadne iné príslušenstvo pohľadávky a teda nepochybne zhoršuje zmluvné postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, a je preto pre rozpor s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. K rovnakému záveru v obdobných právnych veciach dospel aj napr. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co 132/2016 zo dňa 24.7.2017, Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 5Co 661/2015 zo dňa 30.3.2016, v rozsudku sp. zn. 4Co 625/2015 zo dňa 12.5.2016, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 16Co/359/2017 zo dňa 29.11.2018.

30. Odstúpením od zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu teda došlo k zrušeniu zmluvy o úvere od začiatku. Keďže v dôsledku odstúpenia od zmluvy bola zmluva zrušená, t.j. nastupuje režim bezdôvodného obohatenia, žalovaný bol povinný vrátiť to, čo na základe zmluvy o úvere od právneho predchodcu žalobcu dostal. Z tvrdení žalobcu vyplynulo, že žalovaný platbami kartou, prevodom z účtu, výberom z účtu čerpal peňažné prostriedky spolu vo výške 144.402,58 Eur a žalovaný postupne uhradil banke celkovú sumu 146.253,10 Eur, teda o 1.850 Eur viac ako mu podľa zmluvy poskytla banka a ako bol povinný uhradiť. Preto súd konštatoval, že žalovaný nemá voči žalobcovi žiaden nesplnený peňažný dlh zo zrušenej zmluvy o úvere.

31. S poukazom na uvedené dôvody súd po vykonanom dokazovaní výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol.

32. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a preto vzhľadom na zásadu úspechu vzniklo plne úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, čo súd vyslovil výrokom II.. Podľa § 262 ods. 2 CSP súd rozhodne samostatným uznesením o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.